

folk väl. — *Syn.* Aflöna. — 2) Belöna, veder-gälla. *L. en välgerning med otack. L. en något. Gud löne honom för allt det goda, han gjort mig! L. mödan*, säges om det, som förtjenar att göra sig möda för, t. ex.: *Det l-ricke mödan att gå dit. — L. sig*, v. r. Gifva tillräcklig arfkastning, inkomst. *Den handeln l-r sig icke. Företaget l-de sig bra.*

LÖNANDE, a. 1. (egentl. part. akt. af Löna) Som lönar sig. *En l. rörelse. Ett l. yrke. — Syn.* Indräglig, Lukrativ, Vinstgifvande.

LÖNEBESPARING, f. 2. Innehållen besparad del af embets- eller tjänstemans lön.

LÖNGIFVARE, m. 5. Den, som lön (1) gifver. — *Motsats:* Löntagare.

LÖNLÖS, a. 2. Säges om det, för hvilket man ingen lön har. *L. tjänst, möda. L-t arbete. — Syn.* Tacklös, Otacksam.

LÖNN, f. 2. I. Ett bekant lummigt trädslag af medelstorlek. *Acer. Allmän L.*, lummigt träd af medelmåttig storlek, med gröngula blommor; innehåller mycket sockerämne. *A. platanoides.* Se f. 5. Sockerlönn, Luddlönn, Nalver.

LÖNN, adv. II. (af gamla verbet *hlauna*, gömma, dölja) *Lägga foster å l.*, afsides, på hemligt ställe. — Skrifves äfv. *Lön.*

LÖNNDOM, I l., adverbialt uttryck, som betyder: i hemlighet. Äfv. *Löndom.*

LÖNNDÖRR, f. 2. Hemlig dörr. [Löndörr.]

LÖNNFICKA, f. 1. Hemlig ficka. [Lönficka.]

LÖNNGIFT, a. 1. 1) (föga brukl.) Hemligen gift. — 2) (bot.) *L. växt*, se *Kryptogam.* [Löngift.]

LÖNNGIFTE, n. 4. Hemligt giftermål. [Löngifte.]

LÖNNGÅNG, m. 2. Hemlig gång. [Löngång.]

LÖNNHÅL, n. 5. Hemligt hål. (Fig. fam.) *Hafva ett l. att krypa i*, hafva någon hemlig utväg att draga sig ur knipan, någon hemlig undflykt. — *Syn.* Smyghål, Smygvrå. [Lönhål.]

LÖNNLAG, m. sing. Vårtiden aftappad safve af lönn.

LÖNNLIG, a. 2. Se *Hemlig. L-t anslag, förehavande.* — Äfv. *Lönlit.*

LÖNNLIGEN, adv. Se *Lönlit.* — Äfv. *Lönligen.*

LÖNNLIGHET, f. 3. Se *Hemlighet.* — Äfv. *Lönlighet.*

LÖNNLIGT, adv. Hemligt, i hemlighet. — Äfv. *Lönlit.* — *Syn.* Lönligen, I löndom.

LÖNNLÅDA, f. 1. Hemlig låda. [Lönlåda.]

LÖNNMORD, n. 5. Mord, som föröfvas i löndom. [Lönmord.]

LÖNNMÖRDA, v. a. 1. I löndom mörda. — *Lönmördande*, n. 4. [Lönmörda.]

LÖNNMÖRDARE, m. 5. En, som begår eller begått lönmord. [Lönmördare.]

LÖNNPORT, m. 2. Hemlig port. [Lönpport.]

LÖNNRUM, n. 5. LÖNNSTÄLLE, n. 4. Hemligt rum, ställe. [Lönrum, Lönställe.]

LÖNNSIRAP, m. sing. Sirap, beredd af lönnlag.

LÖNSSKÄRM, m. 2. (jäg.) Smärre skärm, som sättes vid bogen under ett skall. [Lönskärm.]

LÖNSSOCKER, n. sing. Socker, beredd af lönnlag.

LÖNNT, a. 1. *Hålla l.*, hålla hemlig. — Äfv. *Lönt.*

LÖNNTRAPPA, f. 1. Hemlig trappa. [Lönntrappa.]

LÖNNVRÅ, f. 3. pl. — *vrår.* Hemlig vrå, smygvrå. [Lönnvrå.]

LÖNNVÄG, m. 2. Hemlig väg, smygväg. [Lönnväg.]

LÖNSKALÄGE, n. 4. (lagt.) Olofligt samlag emellan ogifta.

LÖNSKLAF, m. 2. pl. — *lafvar.* Ett lafslägte. Endocarpon.

LÖNTAGARE, m. 5. En, som åtnjuter års-lön. — *Motsats:* Löngifvare.

LÖPA, v. n. 3. Impf. indik. sing. *Lopp*; pl. *Lupo.* Imper. *Löp.* Impf. konj. *Lupe.* Sup. *Lupit.* Part. pres. *Löpande*; part. pret. *Lupen* (mest i sammansättningar). 1) Se *Springa.* Säges både om menniskor och djur. *Hästen löper fortare än en menniska. L. af och an. L. emot någon. L. emot väggen. L. på spektakler, på baler*, ofta besöka dem. (Fig. talesätt) *L. med limstängen*, se *Limstäng.* — *L. bort*, se *Bortlöpa.* — *L. efter*, se *Springa efter.* *L. emot*, (fig.) se *Köra emot.* — *L. fram*, se *Framlöpa.* — *L. ifrå'n*, se *Springa ifrå'n.* — *L. ihöp*, hastigt samlas ifrå'n flera håll, äfv. sammanträffa i en punkt, på ett ställe (såsom linier, vägar, o. s. v.). — *L. in*, se *Inlöpa.* — *L. med*, gifva sig med i sällskap, t. ex.: *Han skulle inte lupit med. — L. med squaller*, squallra; äfv. vara fallen för squaller. — *L. miste*, göra ett förfeladt språng; (fig.) misstaga sig. *L. miste om*, gå miste om. — *L. om*, se *Springa om.* — *L. omkring*, se *Springa omkring*, gå omkring. — *L. omkull*, på, út, åståd, se *Springa omkull*, på, út, åståd. — *Syn.* Se *Springa.* — 2) Säges i fråga om hvarjehanda hastiga rörelser: flyta, rinna, fara, o. s. v. *Blodet löper i ådrorna. Floden löper från öster till vester. Trossen, låget löper ell. löper ut*, far ut. *Låta ett lågl.*, utsläppa ett tåg. *Ring*, som löper på ett snöre. — *L. af*, se *Aflöpa*, 1. *L. af stapeln*, se *Stapel.* — *L. fram*, förbi, flyta fram, förbi. — *L. ihöp*, se *Sammanflyta.* — *L. út*, se *Utlöpa.* — *L. öfver*, se *Flöda öfver.* — 3) (om fartyg) Segla, fara. Alltid med åtföljande partikel. *L. ån*, se *Anlöpa.* *L. in*, út, se *Inlöpa*, *Utlöpa.* — 4) Säges om det, som ligger i en oafbruten lång sträckning. *En bergsrygg*, som löper ut till hafvet. *Hvart löper den vägen? Ådrorna i kroppen l. kors och tvärs.* *L. ihöp*, sammanträffa i en punkt, på ett ställe (såsom linier, vägar, m. m.). — 5) (om tid) Förflyta, förgå. *Tiden löper fort.* — *L. fram*, förbi, se *Förflyta.* — 6) (om kreatur, helst honor, vid parning) Vara i brunst. *Hyndan löper.* *Den hyndan har lupit med en mops*, parat sig med en mops. *Hyndan har lupit ut*, har slutat att löpa. — 7) *L. ell. l. ihöp*, se *Löpna.* *L. ihöp* betyder äfv.: Lefra sig, Grädda sig. — 8) Brukas för öfrigt i åtskilliga uttryck, talesätt och ordställningar, hvilka icke gerna kunna föras under någon af förestående bemärkelser, t. ex.: *Ring*, som löper på ett snöre, påträdd ett snöre, hvarpå den kan flyttas fram och åter. *Låta tankarna l.*, gifva dem fritt lopp. *L. fara*, risk, vara underkastad fara, äfventyr. *Sedel*, som löper med ränta, räntebärande sedel. *Ett rykte löper om honom*, det går om honom ett rykte. *L. af*, se *Aflöpa*, 2. — *L. igenom*, se *Genomlöpa.* — *L. in*, se *Inlöpa.* *Deras ägor l. in i hvarandra*, sträcka sig in i hvarandra, — *L. upp*, se *Uplöpa*; äfv. (om maskor, sömmar o. d.) gå upp. — *L. öfver*, se *Öfverlöpa*, *Öfverhoppa.* — *L. nde*, part. pres. *En t. häst. L. hynda*, löpsk. Brukas adjektivt i åtskilliga uttryck, t. ex.: *L. år*, månad, innevarande å., m. *L. ränta*, som betalas för den